ततः प्रभावतुष्टेन तेन तस्य महीक्षिता ।
जामातुर्निजराज्यार्धं प्रदत्तं कार्यवेदिना ॥ ३३४ ॥
तत्क्षणाच्च स राजाभूद्विप्रो भूत्वा विदूषकः ।
समुच्छ्रितसितच्छत्रो विधूतोभयचामरः ॥ ३३५ ॥
तदा च मङ्गलातोद्यवाद्यनिर्ह्रादनिर्भरा ।
प्रहर्षमुक्तनादेव रराजोज्जयिनी पुरी ॥ ३३६ ॥
इत्याप्तराज्यविभवः क्रमशः स कृत्स्नां जित्वा महीमखिलराजकपूजिताङ्घ्रिः ।
ताभिः समं विगतमत्सरनिर्वृताभिर्भद्रासखश्चिरमरंस्त निजप्रियाभिः ॥ ३३७ ॥
इत्यनुकूले दैवे भजति नितं सत्त्वमेव धीराणां ।
लक्ष्मीरभसाकर्षणसिद्धमहामोहमन्त्रत्वं ॥ ३३८ ॥

॥ इति विदूषककथा समाप्ता ॥